

Sygn. akt VI RCa 80/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Waldemar Pałka

Sędziowie: SO Hanna Niewiadomska (spr.)

SR del do SO Ada Wacław

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Urszula Szydło

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej **Z. M.** reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową **M. B.**

przeciwko **P. M.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 29 stycznia 2018 roku

sygn. akt III RC 714/17

oddala apelację.

Sygn. akt VI RCa 80/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie, sygn. akt III RC 714/17 zasądził od pozwanego P. M. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej powódki Z. M. kwotę po 500 zł miesięcznie, płatną do rąk matki małoletniej M. B. do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 18 września 2017 r. w miejsce alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 08 września 2011 r. w sprawie sygn. akt III RC 366/11 (punkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (punkt II), odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi (punkt III), zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu (punkt IV) i nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V).

W uzasadnieniu Sąd ten powołując się na treść art. 135 kro i art. 138 kro, iż doszedł do przekonania, że doszło do zmiany stosunków uzasadniającej zwiększenie wysokości świadczenia alimentacyjnego pozwanego względem małoletniej. Sąd zwrócił uwagę, że w okresie 6 lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletniej związanych przede wszystkim z jej naturalnym rozwojem fizycznym i rosnącymi wydatkami na odzież, żywność, środki czystości oraz rozpoczęciem nauki szkolnej. Podał, że sytuacja finansowa matki małoletniej uległa

wprawdzie poprawie, jednakże wobec faktu, że pozwany oprócz płacenia alimentów w zasadzie nie uczestniczy w życiu córki (spędza z nią 2-3 dni w miesiącu), a cały ciężar jej wychowania spoczywa na powódce winien on w większym zakresie ponosić ciężar jej utrzymania. Zdaniem Sądu I instancji zasądzona kwota alimentów przystaje do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Apelację od powyższego wyroku w części tj. w zakresie jego punktu II wywiodła przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zarzucając mu naruszenie art. 135 § 1 kro poprzez błędne zastosowanie tego przepisu polegające na ustaleniu zakresu świadczeń alimentacyjnych w sposób nieadekwatny do uzasadnionych potrzeb powódki oraz możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i podwyższenie zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletniej alimentów do kwoty po 600 zł miesięcznie oraz o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany ma możliwości aby finansować małoletnią kwotą wyższą niż 500 zł miesięcznie, gdyż po odjęciu od wynagrodzenia pozwanego jego średnich wydatków pozostaje mu kwota 850 zł. Średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej kształtuje się na poziomie 1 000 zł, a pozwany jako, że widuje się z córką zaledwie dwa razy w miesiącu winien w większym zakresie ponosić koszty jej utrzymania.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie w całości oraz o nieobciążanie go kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że ze względu na leczoną padaczkę pourazową i wyczerpującą pracę w hurtowni wędlin i mięsa przez 6 dni w tygodniu nie ma możliwości podjęcia dodatkowego zatrudnienia. Zwrócił uwagę, że po uiszczeniu opłat stałych, w tym zasądzonych alimentów w kwocie 500 zł na własne utrzymanie pozostaje mu jedynie kwota 380 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, zaś w uzasadnieniu wyroku przedstawił swoje wnioski, wskazał na dowody, którym dał wiarę wskazując dokładnie powody tych decyzji. Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia i ocenę dokonaną przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd I instancji prawidłowo ocenił, iż nastąpiła w sytuacji stron zmiana stosunków, będąca istotną, w rozumieniu przepisu art. 138 kro.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, dlaczego sąd ustalił, że nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki.

Przypomnieć tylko w tym miejscu należy, że Sąd Rejonowy wskazał na upływ czasu od wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, obecny wiek małoletniej powódki i rozpoczęcie przez nią edukacji szkolnej.

Powyższe okoliczności są zaś bezsporne i same przez siebie powodują wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej do alimentacji w porównaniu do okresu, kiedy wydawano zmieniane orzeczenie w przedmiocie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: „możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W przypadkach uzasadnionych obejmują one

także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie. Chodzi tu o przypadki, w których osoba zobowiązana nie wykonuje wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, pracuje w niepełnym wymiarze godzin, bądź też pracuje dorywczo.”

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, jak słusznie zrobił to Sąd I instancji ustalając wysokość alimentów, iż pozwany aktualnie swoje możliwości zarobkowe wykorzystuje maksymalnie biorąc pod uwagę jego stan zdrowia i wykonywaną obecnie pracę. Nie ma on możliwości osiągnięcia wyższych dochodów, a z uzyskiwanych obecnie nie jest w stanie łożyć na utrzymanie córki wyższych kwot niż zasądzone przez Sąd Rejonowy. Podkreślić również należy, że pozwany spotyka się z córką, może nie za często – co jest spowodowane przede wszystkim tym, że pracuje przez sześć dni w tygodniu w godzinach popołudniowych (15-23) – i w tym czasie stara się zapewnić jej pewne atrakcje na co również przeznacza środki finansowe.

Tym samym mając na uwadze obecną sytuację osobistą pozwanego, jego możliwości zarobkowe uznać należało, że w chwili obecnej nie jest on w stanie łożyć na utrzymanie córki wyższej kwoty niż zasądzona przez Sąd Rejonowy.

Sąd Odwoławczy nie podzielił zatem stanowiska skarżącej w zakresie kwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. W konsekwencji po analizie postępowania przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy dokonanej przez przyzmat zarzutów apelacyjnych Sąd Odwoławczy uznał, że wyrok Sądu I instancji jest słuszny i prawidłowy, zaś argumenty apelacji nie zdołały go zdyskredytować, wobec czego na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.